

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 22 (973)

Otrdien, 1957. g. 19. februārī

8. gads

Darba rokas kolchozā nav liekas

Komunistiskās partijas un Padomju valdības pasākumus lauksaimniecības straujai attīstībai, PSKP CK un PSRS Ministru Padomes aicinājumu palīdzēt nostiprināt kolchozus ar ēklām darba rokām, visa padomju tauta uzņēma kā savu sirdslietu. Tūkstoši strādnieku un kalpotāju no pilsētām, strādnieku ciematiem, rūpniecības uzņēmumiem, organizācijām un iestādēm kopā ar savām ģimenēm pārcēlušies uz pastāvīgu dzīvi un darbu kolchozos. Ar savu aktīvo, pašizliedzīgo darbu viņi palīdz izpildīt partijas un valdības izvirzītos cēlos uzdevumus.

Lielākajai daļai mūsu republikas kolchozu vēl trūkst darba spēka un tie ir gatavi savos kolektīvos uzņemt strādniekus un kalpotājus no pilsētām. Pārcelšanās uz kolchoziem no republikas pilsētām, strādnieku ciematiem un rajonu centriem notiek brīvprātīgi.

Pamatojoties uz Latvijas PSR Ministru Padomes 1956. gada 18. aprīļa lēmumu № 181, pārcelšanās no kolchoziem, sovechoziem un MTS uz citu kolchozu, sovechozu un MTS nav paredzēta.

Strādnieku un kalpotāju ģimenēm, kas pārcēlušās uz pastāvīgu dzīvi kolchozos, sākot ar 1954. gada 1. janvāri un pārceļas tagad, ir tiesības saņemt atvieglojumus, kas paredzēti Latvijas PSR Ministru Padomes 1956. gada 18. aprīļa lēmumā № 181.

Katra ģimene var saņemt ilgtermiņa kredītu līdz 10.000 rubļiem mājas un saimniecības ēku celtniecībai, kas jādzēš 10 gadu laikā, sākot ar trešo gadu pēc ēku nodošanas ekspluatācijā. Ar kolchozu starpniecību otrās un trešās grupas mežos tiek ie-

rādītas bezmaksas cirsmas kokmateriālu sagatavošanai celtniecībai.

Gadījumā, kad kolchozi piešķir jau gatavu dzīvojamu māju ar saimniecības palīgēkām, pārceļotājiem to vērtība jāatmaksā 8 gadu laikā. Pēc ēku vērtības atmaksas vai aizdevuma dzēšanas, māja ar saimniecības ēkām pāriet pārceļotāja īpašumā.

Tiek izsniegts pārtikas aizdevums (graudi vai milti) 1,5 centneri ģimenes galvai un 0,5 centneri ģimenes loceklim, kas jādzēš trīs gadu laikā no izsniegšanas dienas.

Piešķir kredītu govīm un citu liellopu iegādei 1500 rubļu apmērā, kas jādzēš trīs gadu laikā. Pārceļotājus uz diviem gadiem atbrīvo no lauksaimniecības nodokļa un obligāto lauksaimniecības un lopkopības produktu (izņemot pienu) piegādes valstij.

Ar iesniegumu par pārcelšanos uz pastāvīgu dzīvi kolchozos un pēc izziņām par pārcelšanās noteikumiem jāgriežas rajona izpildu komitejā.

Līvānu rajonā pārcelšanās apliecības ir saņēmuši jau 7 pārceļotāji. Uz Kaļiņina vārdā nosaukto kolchozu ir pārcēlušies Moiseja Vasiļjeva ģimene un tagad tā jau beidz celt dzīvojamo māju. Uz kolchozu „Sarkanais karogs” — Annas Kaļķis un Donata Turkupoļa ģimenes, uz kolchozu „Latgales zieds” — Jāņa Bekeša un Pētera Bernāna ģimenes un citas. Visiem šiem pārceļotājiem ir sniegta Latvijas PSR Ministru Padomes lēmumā paredzētā palīdzība un atvieglojumi.

Biedri! Mūsu rajona strādnieki un kalpotāji! Pārceļaties uz pastāvīgu dzīvi kolchozos!

MŪSU REPUBLIKĀ

Viens no vecākajiem republikā

Smiltene, 16. februārī (LTA). Pagājuši desmit gadi, kopš noorganizēts lauksaimniecības artelis „Uzvara” — tas ir viens no vecākajiem republikā. Un kopš pašas pirmās dienas arteli vada komunisti Augusts Savielis.

Šis artelis ir daudznozaru saimniecība. Pērn tā ienākumi bija apmēram 2 miljoni rubļu. Tie iegūti lielākoties no lopkopības produktu realizācijas. Pagājušajā saimniecības gadā kolchozs uz katriem 100 hektariem izmantojamās zemes ražoja 294 centnerus piena un 27,7 centnerus gaļas.

Kolchoza ļaudis iegūst arī augstas labības un tehnisko kulturu ražas. Piemēram, linsķiedras raža pērn bija 7,6 centneri no hektaru, bet linsēklu — 6 centneri no hektara. Linkopība deva kolchozam apmēram 400 tūkstoš rubļu ienākuma.

Kolchoza ļaudis dzīvo pārtikušu un kulturālu dzīvi. Lauksaimniecības artelis elektrificēts un radioficēts. Norit plaša celtniecība.

Ieejot otrā gadu desmitā, kolchoznieki apņēmušies strādāt vēl labāk, vēl vairāk attīstīt sabiedrisko saimniecību.

* Mūsu kandidāti rajona padomes vēlēšanām *

ANTONIJA PĒTERA m. BAKLĀNE

Baklāne Antonija Pētera m. dzimusi 1934. gadā Rudzētu ciema padomes Ļeņina vārdā nosauktajā kolchozā, zemnieka ģimenē.

1946. gadā viņa beidza Rudzētu pamatskolu un uzsāka patstāvīgas darba gaitas savu vecāku nelielajā saimniecībā, bet pēc kolchoza noorganizēšanas — Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza druvās un fermās.

1955. gada rudenī

Antonija Baklāne uzņemas kolchoza cūkkopes pienākumus un tos sekmīgi pilda arī šodien.

Jau no pirmajām darba dienām cūku fermā Antonija Baklāne parāda savu darba mīlestību un šis darbs vainagojas panākumiem. Gadu no gada palielinās viņas darba rezultāti. Pateicoties savam čaklajam darbam, komjaunieši Baklāni kolchoza komjaunieši divas reizes ievēl par delegāti uz

komjaunatnes rajona konferencēm. 1955. gadā viņu ievēl par delegāti uz Latvijas ĻKJS XI kongresu.

Attaisojot viņai dāvāto uzticību, Antonija Baklāne 1956. gadā strādā ar vēl lielāku darba prieku un iegūst tiesības piedalīties rajona un republikas jauno lauksaimniecības pirmrindnieku I salidojumā.

Republikas jaunlauksaimniecības pirmrindnieku I sali-

dojumā par 22 sivēnu iegūšanu no vienas sivēnmātes un bekonu ik dienas dzīvsvara pieaugumu par 700 gramiem Antoniju Baklāni apbalvo ar Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Goda Rakstu.

Baklāni Antoniju Pētera m., ĻKJS biedri no 1950. gada, Ļeņina vārdā nosauktā kolchoza kolchoznieki izvirzīja par deputātu kandidāti rajona Padomes vēlēšanām Būmaņu vēlēšanu apgabalā № 32.

MAKSIMS JĀŅA d. DEKTEROVS

Dekterovs Maksims Jāņa d. dzimis 1910. gadā, Līvānu pilsētā strādnieka ģimenē. Buržuaziskās Latvijas laikā grūto ģimenes apstākļu rezultātā Dekterovs skolā varēja mācīties tikai 4 gadus. Bija jāpalīdz tēvam nodrošināt ar iztiku sevi, brāļus un māsas. Vairākus gadus Maksims Dekterovs kopā ar tēvu strādā gadījuma darbus, tad Līvānu ražošanas biedrībā „Straume” (tagadējais rūpniecības kombināts) par strādnieku. Grūtā darbā

pie gatera apkalpošanas, atdzenot zāģu skaidas, palīdzot vadītājam, b. Dekterovs apgūst gatera vadīšanas māku un nostrādā te līdz 1932. gadam.

Pēc atgriešanās no kara dienesta Maksims Dekterovs strādā galvenokārt par gatera vadītāju gan ražošanas biedrībā „Straume”, gan kūdras fabrikā, gan „Meņķa” dzirnavās.

Pēc Latvijas PSR atbrīvošanas no okupantiem, Maksims

Dekterovs ieslēdzas izpostītās saimniecības atjaunotāju rindās un no 1944. gada līdz 1946. gadam strādā Krustpils cukurfabrikā par elektromontieri. 1946. gadā viņš pārnāk dzīvot uz Līvāniem. Strādā rūpniecībā un kūdras fabriķā par gatera vadītāju.

No 1954. gada strādā remontu — celtniecības kantorī. Daudz radoša darba b. Dekterovs ielicis remontu un celtniecības kantorī pie gatera, lokomobiles,

skaidu mašīnas un ēvelmašīnas uzstādīšanas. Tagad viņš apkalpo gateri un ēvelmašīnu.

Par labu darbu b. Dekterovu administrācija premējusi ar naudas premijām un apbalvojusi ar goda rakstu.

Līvānu remontu un celtniecības kantora strādnieki Dekterovu Maksimu Jāņa d. izvirzīja par deputātu kandidātu rajona Padomes vēlēšanām Līvānu pilsētas vēlēšanu apgabalā № 4.

Uzlabojot uzskaiti, piemērosim to pašizmaksas aprēķināšanas vajadzībām

Kolchozu sabiedriskās saimniecības tālākā attīstībā ir ļoti svarīgi ne tikai ražot vairāk produkcijas, bet arī izvērst cīņu par pašizmaksas pazemināšanu.

Kāda ir ražotās produkcijas vienas vienības pašizmaksas? Lūk, jautājums, kuram jābūt kolchozu priekšsēdētāju un grāmatvedības darbinieku uzmanības centrā.

Uzskaites stāvoklis, kāds bija pagājušajā gadā vairumā rajona kolchozu, nedod iespēju pareizi noteikt saražotās produkcijas vienības pašizmaksu.

Produkcijas pašizmaksas aprēķināšanu mūsu kolchozos var ievērojami atvieglot, precizējot izstrādes dienu un naudas izmaksu uzskaiti. Vispirms nepieciešams no gada sākuma izstrādes dienas stingri uzskaitīt pa atsevišķām kulturām un fermām. Atsevišķi jāuzskaita darba patēriņš slaucamo govju un jaunlopu kopšanai, tāpat darba zirgu kopšanai un jaunzirgu kopšanai patērētās izstrādes dienas. Tas tāpēc, ka izstrādes dienas, izlietotās produktīvo lopu kop-

šanai tiek ieskaitītas piena pašizmaksā, bet jaunlopu kopšanas darba patēriņš saistīts ar ganāmpulka atjaunošanu, turpretī darba zirgu kopšanas izdevumi ieskaitāmi to produktu pašizmaksā, kuru ražošanā pielieto zirgu vilcējspēku.

Atsevišķi jāuzskaita darba patēriņš dabisko un ilggadīgo zālāju siena ieguvei.

Izstrādes dienas, kas aprēķinātas dažādiem pakalpojumiem un blakus darbiem kolchozā, jāuzskaita pēc iespējas konkrēti pa kulturām un fermām, vadoties no tā, kādām vajadzībām domāts šis darba patēriņš.

Protams, atsevišķi jāuzskaita arī izlietotās darba dienas kapitalajam remontam, celtniecībai un palīguzņēmumiem. Uzskaitot izstrādes dienu patēriņu, jāpanāk tāds stāvoklis, lai gada laikā tā saucamās vispārējās izstrādes dienas būtu jau pēc iespējas sadalītas konkrēti.

Ražošanas process mūsu kolchozos saistīts netikai ar darba patēriņu, bet arī ar ievērojamu naudas līdzekļu

un materiālu izdevumiem, kas produkcijas pašizmaksā sastāda ievērojamu daļu.

Izsakot naudas un materiālos līdzekļus naudas izteiksmē ir iespējams tos sadalīt diferencēti, pastāvot arī pašreizējai uzskaites sistēmai kolchozos.

Šim nolūkam mūsu grāmatvedības darbinieki labi var piemērot 13. kontu. Šī konta subkontos ir iespējams materiālu izmaksu sadalīt ne tikai pa brigādēm, bet iekārtot attiecīgas ailes. Piemēram subkontā, kur uzskaita mineralmēsļu izmaksas, var iekārtot ailes katrai kulturai un rezultātā būs uzskaitītas reizē mineralmēsļu izmaksas pa kulturām, kurām pielietoti mineralmēsli.

Ja kolchoza grāmatvedis, regulāri iegrāmatojot dokumentus, gada laikā izmaksas katrā 13. konta subkontā būs sadalījis pēc kulturām un fermām tad noslēdzot 13. kontu būs iespējams konkrēti noteikt izmaksas jebkurai kulturai vai fermai.

K. Neicgalis, CSP Līvānu rajona inspektors

Jau laikus sagatavoties pavasarim

Kolchozos, lai varētu iespējami pilnīgāk izmantot katru pavasara dienu, jāstāda sīks un konkrēts darba plāns visam lauku darba periodam. To sastāda atsevišķi visam kolchozam un katrai brigādei. Vispirms kolchozā jāstāda ražošanas plāns katrai brigādei, posmam visam gadam un, vadoties no ražošanas plāna, jāstāda pavasara perioda darbu plāns.

Plānā jāparedz visi darbu veidi, to apjoms un izpildes termiņi pa atsevišķām kultūrām un laukiem, kā arī agrotehniskie pasākumi, nepieciešamie ražošanas līdzekļi un vajadzīgais darba spēks.

Sevišķa vērība jāvelti traktoru un laukkopības brigāžu sadarbībai. Plānam jābūt tādā, kas mobilizē visus spēkus, izmanto visas iespējas, nodrošina rūpīgu augsnes sagatavošanu, pareizu mēslošanu, sēkļu pareizu sagatavošanu un citu agrotehnisko noteikumu precīzu ieviešanu, kā arī darbu izpildi agrotehniski labākajā laikā.

Šogad pastiprināti jāgatavojas pavasara sējai. Sevišķa vērība jāpiegriež sēklas materiāla attīrīšanai, kaltēšanai un novešanai līdz izsējas kondīcijai.

Nekavējoties jāizbeidz tāda pieeja sēklas materiāla gatavošanai pavasarim, kā kolchozos „Padomju Latvija“, „Uzvara“, „Strauts“, Maļenkova vārdā nosauktajā un citos, kur vēl sēkla nav iesniegta sēkļu kontroles laboratorijā pārbaudei.

Jāpabeidz lauksaimniecības mašīnu remonts un ar aktu jānodod brigādēm, brigadierim kā materiāli atbildīgai personai. Jākomplektē brigāžu sastāvs. Ja nepieciešamas kādas izmaiņas, piemēram, lopu sadalīšanā un piestiprināšanā pa brigādēm, tas jāizdara jau gada sākumā, lai gada beigās pie saražotās produkcijas sadales novērstu strīdus jautājumus.

Jāturpina vietējo mēslošanas līdzekļu uzkrāšana un izvešana. Slikti tiek vesta uzskaitē par izvestiem kūtsmēsliem.

Jāuzsāk granulēto mēsļu gatavošana, jāizved no stacijām mineralmēsli, bet kolchozam „Čiņa“ vēl no 1956. gada augusta mēneša stāv Nīcgales stacijā atsūtītais avotkaļķis.

Dārzkopības brigādēm jāgatavojas agro, silto lecekšu sakārtošanai un ierīkošanai, sevišķi pastāvot tagadējiem laika apstākļiem iespējams jau izmest zemi un salikt kūtsmēsli segumu lecektīs. Šim gadījumam vissiltākie un labākie ir zirgu mēsli.

Augļu dārzi, sevišķi jaunie, jāpasargā no zaķiem un pelēm. Jāizved ābelēm kūtsmēsli, jāsavēd kārtībā augļkopības un dārzkopības inventārs pavasara darbiem.

R. Kivkova

Ko dod cūku automatiskā ēdināšana

Mūsu padomju saimniecības lopkopju kolektīvs jau sen domā par to, kā samazināt cūkgaļas pašizmaksu. Bijis daudz priekšlikumu un karstu strīdus. Atceros, pagājušā gada pavasarī jauno lopkopju grupa izlasīja žurnālā rakstu par automatiskām barības silēm cūku fermās. Jaunie strādnieki ierosināja ierīkot šādas siles arī mūsu padomju saimniecības fermās. Direktors Elmārs Timpa atbalstīja lopkopju iniciatīvu.

Pēc dažām dienām cūku fermā jau bija jaunas paštaisītas barības siles. Šīs siles ir ļoti vienkāršas, tāpēc tās viegli izgatavot jebkurā kolchozā un padomju saimniecībā.

Izmēģinājumam izvēlējāmies nobarošanai divas cūku grupas. Katrā grupā bija 25 cūkas. Pirmo grupu ēdināja pēc agrākās metodes, ievērojot sastādītās diennakts devas. Otrai cūku grupai ierīkoja automatiskas barības siles, kurās vienmēr bija pietiekami daudz barības. Cūkas varēja ēst, kad gribēja.

Pēc trim mēnešiem cūkas nosvēra. Izrādījās, ka pirmās grupas cūkas pieauga caurmērā par 500 gramiem diennaktī, bet otrās grupas — 750 gramiem, kaut gan abas grupas saņēma vienādu barības daudzumu.

Tagad automatiskās barības siles pie mums ierīkotas visās fermās. Tas devis lielu ekonomisko efektu. Lūk, dažā skaitļi, kas runā skaidru va-

lodu. Agrāk katrā fermā bija 300 cūkas, bet tagad — 450. Samazinājies fermās strādājošo cilvēku skaits. Agrāk viena cūkkope varēja apkopt 125—150 cūkas, bet tagad 300 cūkas kopj viens cilvēks. Cūkkopju izpeļņa pieaugusi no 500 līdz 900 rubļiem.

Automatiskās barības siles ir ļoti izdevīgas. Līdz to ierīkošanai mūsu saimniecībā uz katru kilogramu svara pieauguma izlietoja 6,9 barības vienības, bet tagad tikai 6,0; cūku diennakts svara pieaugums palielinājies caurmērā no 435 līdz 485 gramiem. Rezultatā viena cūkgaļas kilograma pašizmaks samazinājusies par 1 rubli, 65 kapeikām.

Pagājušajā gadā mūsu padomju saimniecība nobaroja un nodeva valstij 600 cūkas. Uzlabojot cūku kopšanas un nobarošanas metodes, mēs tagad varēsim nodot 1,5 — 2 reizes vairāk gaļas.

Mūsu padomju saimniecība ļoti sagatavojās lopu izmīnāšanai ziemā. Visi darbietilpīgie procesi fermās mehanizēti. Pašlaik katrai cūkai dienā izēdina divus kilogramus spēkbarības un 2—3 kilogramus biešu un kāpostu.

Automatisko barības siļu ierīkošana pilnīgi attaisnojusies, un šīs siles vajag ieviest visās saimniecībās.

J. Bondars,
padomju saimniecības
„Dāvīņi“ galvenais
zootehniķis

MĒRĶTIECĪGU DARBU

ar pionieriem

Pēc VLKJS XII kongresa lēmumiem par pionieru organizācijas darbu, ikvienā skolā vērojams straujš darba uzlabojums. Vecākie pionieri vadītāji kopā ar pionieru aktīvu plānojot vienības darbu, ievēro mērķtiecību un saistību ar dzīvi, līdz ar to sanāksmes ir saistošas un interesantas. Kā prakse rāda, vecākajam pionieru vadītājam jābūt labam sava darba meistaram. Laba sava darba darītāja ir Rudzētu vidusskolas vecākā pionieru vadītāja b. Lauska. Viņas vadībā skolā veikti daudzi un dažādi pasākumi, lietderīgi un patīkami pionieri pavada savu brīvo laiku, nodarbojas praktiski. Tā Rudzētu vidusskolas 7. klases pionieru pulciņš, lai audzinātu pionieros mīlestību uz lauksaimniecību, izveda sanāksmi, kurā piedalījās kolchoza „Molodaja gvardija“ biškopis. Viņš interesanti un saistoši pastāstīja pionieriem par savu darbu, kuru viņš mīl no visas sirds. Pionieri pateicās kolchoza darba rūķim un pasniedza grāmatu. Pionieri pārrunāja par dažādām lauksaimniecības skolām, kur varētu turpināt mācības pēc skolas beigšanas. Patreiz visa skolas pionieru vienība rosīgi gatavojas Vispasaules jaunatnes festivalam, par ko liecina pionieru istabā ierīkots tautu draudzības stūrītis.

Labī pionieru darbs nostādīts arī Līvānu II vidusskolā. Te vecākais pionieru vadītājs b. Sergejevs nesēn at-

griezās no kursiem un tagad pionieru vienības darbā ievieš daudz jauna un interesanta. Ne slikti strādā arī Gaiņu 7-gadīgās skolas pionieru vienība (vecākā pionieru vadītāja b. Mivreniece). Skolas pionieri sarakstās ar Uzbekijas un Tadžikijas republiku skolām.

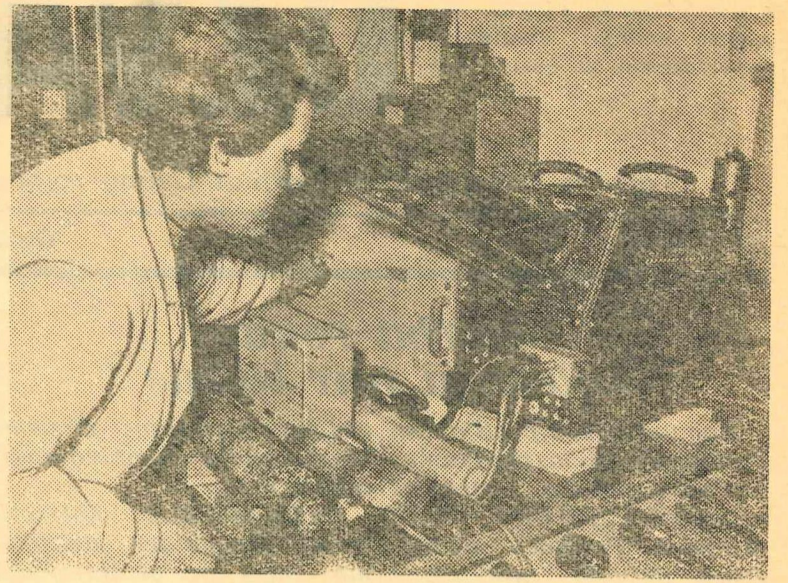
Tomēr to varam teikt ne par visām skolām, piemēram, Līvānu I vidusskolas pionieru darba atsloguļotājs — pionieru istaba — ir neapskaužamā stāvoklī, ko gan pionieri dara savās sanāksmēs? Par pionieru vienību darba uzlabošanu nopietni jāpadomā arī Sutru, Rimicānu un Pēternieku 7-gadīgām skolām, to vecākajiem pionieru vadītājiem.

Rajona skolās pionieru vienības nav vērtējušas uzmanību galvenajam jautājumam — sekmēm un disciplīnai. Par šo jautājumu jāpadomā I vidusskolas vecākajai pionieru vadītājai b. Pabērzei, kur no 145 pionieriem 12 nesekmīgi un šīnī ziņā arī Rudzētu vidusskolas pionieru vadītājai b. Lauskai, kur no 87 pionieriem 6 nesekmīgi.

Pionieru vadītāja sadarbība ar klašu audzinātājiem un atsevišķu priekšmetu pasniedzējiem, ar bērnu vecākiem, nemītīga savas kvalifikācijas celšana, lūk, pamats pionieru organizācijas veiksmīgam darbam.

Dz. Švirkste,
VLKJS Līvānu RK skolu daļas
vadītāja

TAUTAS DEMOKRATIJAS VALSTIS

Čehoslovākijas Republikas zinātniskajās iestādēs kalnu iežu fizikālo īpašību pētīšanai pielieto arvien vairāk uzlabotus aparātus. Prāgas Zinātņu Akademijas Ģeofiziskā instituta seismoloģiskās nodaļas kolektīvs izgatavojis ultraakustisku iekārtu izrakņu pētīšanai. Jauno aparāturu var izmantot ģeofizisko pētījumu rezultātu kontrolei.

Attēlā: laborante Karmena Sobotina veic mēģinājumu.

Vecāku komiteja — skolas tuvākais palīgs

10. februārī Līvānu I vidusskolā notika vecāku sapulce, kurā par savu darbu atskatījās vecāku komiteja.

Vecāku komitejas priekšsēdētājs b. Stikāns analizēja pagājušā gada vecāku komitejas darbu. Viņš uzsvēra, ka daudz kas ir veikts. Tā vecāki iestudēja lugu, bet izrādēs iegūto naudu piešķīra skolēniem grāmatu un apģērbu iegādei. Daudz vecāki apmeklēja bērnu mājās, pārbaudot, kā viņi mācās, cīnījušies par to, lai skolēni bez svarīgiem iemesliem nekavētu skolu. Tāpat vecāki palīdzējuši rīkot izlaiduma un Jaungada eglītes vakarus, kā arī veikuši citus pasākumus.

Biedrs Stikāns norādīja arī uz trūkumiem vecāku komitejas darbā, kā arī pasvītroja cēloņus, kas šos trūkumus radījis.

Pēc referātiem izraisījās ļoti dzīvas debātes. Debātes vecāki izvirzīja savas prasības, lai uzlabotu darba apstākļus skolā. Liela neapmierinātība izskanēja sakarā ar to, ka skolā ir ļoti šauras, nepietiekamas telpas. Vecāki vēlas, lai bērniem māca mājturību, bet šīm vajadzībām skolā pat nav virtuves. Tāpat nav telpu pagarinātās mācību dienas organizēšanai, kuru vecāki labprāt vēlētos.

V. Griezāne

Pa „Uzvaras Ceļu“ materiālu pēdām

Par pilsētas labiekārtošanu

Mūsu laikraksta 19. janvāra numura rakstā „Ikdienas jārūpējas par iedzīvotāju labklājības celšanu“ rakstījām par nepieciešamību iekārtot Pionieru ielas galā dzelzceļa pārbrauktuvi un veikt vairāku pilsētas ielu remontu.

Par šo jautājumu redakcija joprojām saņem darbaļu vēstules, bet visvairāk tajās ir runa par dzelzceļa pārbrauktuvi.

Iedzīvotāji, kam diendienā jāiet pāri dzelzceļa stīgai, izsaka pāmatotu sašutumu par neērētībām, kas ar to saistītas.

Lūk, ko par pilsētas labiekārtošanu paskaidro Līvānu rajona komunālās saimniecības nodaļas vadītājs b. Celmiņš. Jēbkuras dzelzceļa pārbrauktuves ierīkošana ir tikai dzelzceļa pārvaldes tiesībās, bet pēc Līvānu pilsētas ģenerālā izbūves plāna pārbrauktuve paredzēta atvērt Smilšu ielas galā.

Dzīvas pārrunas izvērās arī sakarā ar rudens tautu organizēšanu kolchozos. Vecāki atzīmēja, ka bērni pārāk tālu tiek sūtīti no skolas, pie tam atsevišķi kolchozu priekšsēdētāji ļoti slikti organizē skolēnu uzņemšanu, vai arī nav nekādas organizācijas šai jautājumā. Rezultatā iznāc tā, ka bērns kolchozā nekā prātīga nespēj padarīt, bet paši priekšsēdētāji izsakās, ka talcinieki vairāk apēdot nekā nopelnot. Aiz šī iemesla par nostrādāto laiku un padarīto darbu kolchozu priekšsēdētāji pat atsakās iedot dažus simtus rubļu Jaungada eglītes sarīkošanai.

Tāpat vecāki ierosināja nodibināt skolā muzikas pulciņu, plašāk izvērst biškopību, uzlabot sanitāro apskati un citus pasākumus.

Šī sapulce parādīja, ka vecāki arvien aktīvāk iekļaujas kopīgajā audzināšanas darbā, tādējādi palīdzot skolai.

Sapulces beigās ievēlēja jauno komiteju, kurā ietilpst vairāki biedri no vecās komitejas, piemēram, bb. Stikāns, Spole, Kapteine, Timma, Zemņicka un citi. Jaunievēlētā komiteja nolēma strādāt vēl aktīvāk, pielikt visas pūles bērnu audzināšanā.

V. Griezāne

Redaktora v. i. A. STARIS